

Л. В. Роїк,

учитель історії Полянецької гімназії Уманської міської ради Черкаської області

ПІД КРИЛОМ РОДИННОГО ТЕПЛА

СЦЕНАРІЙ РОДИННОГО СВЯТА ДЛЯ УЧНІВ СЕРЕДЬНОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ

Мета: виховувати почуття любові до батьків, шанобливе ставлення до батька, матері та інших членів сім'ї, виховувати бажання берегти родину, як часточку великої родини – українського народу.

Обладнання: родинне дерево, виставка робіт дорослих членів сім'ї та їхніх дітей, презентація «Шкільні роки наших дітей».

*Від родини йде життя людини,
від родини йде життя народу.*

Василь Сухомлинський

Хід свята

Лунає музика про рідний край. На сцену виходять діти

Хлопчик.

Одного ранку я прокинувся від ніжного дотику, повільно розплющив очі й на свій щодінь відчув теплий промінь сонця. Я подумав «Який добрий Бог, що створив сонце, яке дає нам світло й тепло»

Дівчинка.

Одного ранку я прокинулася від ніжного дотику, повільно розплющила очі й побачила, що біля мене стоїть моя мама. І я подумала: «Який добрий Бог, що дав мені маму, яка дарує мені тепло й любов свого серця»

Хлопчик.

Який добрий Бог, що дав нам найбільший скарб на землі – наших матерів.

Дівчинка.

Який добрий Бог, що дав нам мужніх і сильних батьків.

Хлопчик.

Який добрий бог, що дав нам братів і сестер.

Дівчинка.

Який добрий Бог, що дав нам бабусь і дідусів.

Хлопчик.

Який добрий Бог, що дав нам сімю, родину, рідну землю.

Звучить пісня «Родина»

Вчитель.

Добрий день, шановна родинно. Як добре, що ми з вами зібрались. У кожного з вас, звісно, велика кількість невідкладних справ, турбот, але залиште всі свої справи за дверима цієї кімнати та разом зі своїми дітьми полюбите в дитинство, спробуйте відпочити. Сьогодні ми зібралися разом на родинне свято, щоб краще пізнати і зрозуміти одне одного

Хлопчик.

Мільйони років тому, коли Земля ще була зовсім юною, зустрілися двоє: чоловік та жінка.

Вони покохали одне одного й вирішили жити разом. Це – Адам і Єва. «Хто народжуватиме дітей?» - запитав Адам Єву.

Дівчинка.

Єва відповіла: «Я»

Хлопчик.

«Хто їх доглядатиме й виховуватиме?» - запитав Адам.

Дівчинка.

«Я» - відповіла Єва

Хлопчик.

«Хто берегтиме сімейне вогнище?» - запитав Адам.

Дівчинка.

«Я» - відповіла Єва.

Хлопчик.

«А хто ділитиме зі мною радощі й розчарування?» - запитав Адам.

Дівчинка.

«Я, я, я, я, я, я, я», - промовила Єва.

Хлопчик.

Сім «я» прозвучало з вуст жінки. Так і народилася га землі перша сім'я.

Дівчинка.

Родина, дорога родина!

Що може бути кращим у світі цим?

Чим більше дорожить людина

За батьківський і материнський дім?

Хлопчик.

Що може бути кращим за вечерю в домі

За батьківським міцним столом,

Де в шумнім гомоні і в кожному слові

Все сповнене любов'ю, а не злом

Дівчинка.

Де можна більше зачерпнуть любові,

Де взяти більше доброти,

Як в материнським ніжнім слові,

Як з батька щедрої руки.

Хлопчик.

Отож зібралися ми нині

На святі нашім гомінкім,

Щоб поклонитися родині

І побажати щастя всім.

А щоб ви, шановні батьки, відчули, як живеться вашим дітям в школі, ми відкриємо кілька сторінок для вас та дітей.

**Перша сторінка «СИЛА РОДОВІДНОГО
КОРІННЯ»**

Вчитель.

У кожної сім'ї є своє родовідне дерево. Квіточки – це онуки, Ви – це молоді зелені листочки. Гілки – це ваші мами й тата. Міцний

стовбур – це ваші дідусі й бабусі. А коріння – це всі прародичі, ті, хто жив більше 100 років тому. Саме в корінні родового дерева – пам'ять народу. Людина без роду – як листок, відірваний від дерева. Люди завжди берегли пам'ять про своїх прадідів. Дехто міг нарахувати сім і більше колін. Відкриємо зараз скриньку родоводу і полинемо у світ спогадів. Ви підготували свої родові дерева. Давайте познайомимось з вашими родинами.

Представлення сімей відбувається у вільній формі, яку обрала сама родина.

Родове дерево кожної сім'ї прикріплюється на підготовлене дерево.

З виробів батьків та дітей створюється виставка.

Вчитель.

Шановні гості, ви бачите виставку чудових виробів наших мам, тат, бабусь, дідусів. Кожний виріб неперевершений. Погляньте тільки: яка краса! Талановиті батьки, талановиті діти. Я думаю, що урок народознавства можна вважати уроком високої ефективності.

А діти у вас справді талановиті і в цьому вони переконують нас вже 11 років.

Друга сторінка «РЕТРО-МИТТЄВОСТІ»

Лише сьогодні ви маєте змогу повернутись в минуле, коли в з сумом і радістю привели ваших дітей, шановні батьки до першого класу.

Перегляд презентації «Шкільні роки наших дітей»

Третя сторінка « СИЛА СЛОВА»

Всі присутні об'єднуються у дві команди. Кожна команда отримує листи з написаними на них великими літерами: Р, О, З, У, М, Н, І, К, І

Вчитель називає слова, які можна скласти з цих літер. Учасники гри, на чиїх аркушах написані відповідні букви, роблять крок вперед та складають назване слово. Перемагає команда, яка не припустилася жодної помилки.

(Слова: розум, розумник, коник, рок, ром, низ)

Підбиваються підсумки

ВЕЛИКА ПЕРЕРВА

Учні ставлять сценку із шкільного життя «Таємниця зіпсованого настрою»

Персонажі:

Максим — учень, трохи заклопотаний;

Оля — однокласниця, дуже спостережлива;

Мама — з'являється у спогадах або в кінці (можна замінити голосом за кадром).

(Дія відбувається в класі на перерві. Максим сидить за партою, підперши голову рукою, і сумно дивиться в підручник.)

Оля: (підходить, гупає рюкзаком на сусідню парту) Ого, Максе! Ти чого такий кислий? Наче лимон з'їв прямо на уроці математики. Контрольну завалив?

Максим: (зітхає) Та ні, з контрольною все нормально. Вісімка.

Оля: Тоді що? Може, в ігровій приставці «бан» отримав? Чи кросівки нові замазав?

Максим: Та ні... Розумієш, Олю, я вранці з мамою посварився. Через якусь дурницю — не хотів вівсянку їсти, буркнув щось під ніс і дверима грюкнув. А вона просто хотіла, щоб я не був голодний. Тепер сиджу, і мені ця вісімка не в радість, і перерва не цікава.

Оля: (сідає поруч, уже серйозно) Розумію... Знаєш, кажуть, що дім — це як павербанк. Якщо ти звідти пішов «незарядженим» або зі зламаним дротом, то за день швидко «виключаєшся».

Максим: Точно! Відчуваю себе на 1%. Я ж навіть «па-па» не сказав.

Оля: А знаєш, що роблять у таких випадках? Технології, друже!

(Максим дістає телефон. Вагається.)

Максим: Думаєш, варто? Вона зараз на роботі, зайнята...

Оля: Для мамі «пробач» і «люблю» — це найважливіша робота в світі. Пиши давай!

(Максим швидко натискає на екран. Раптом телефон дзижчить — прийшло повідомлення.)

Максим: (усміхається) Ой... Вона перша написала!

Оля: Ну, читай уже, не тягни!

Максим: (читає) «Сину, я поклала тобі в рюкзак твоє улюблене печиво. Не сердься на вівсянку, вона не винна, що корисна. Люблю тебе. Мама».

Оля: (сміється) Ну от, твій павербанк знову працює! Ходімо в їдальню, поділишся печивом?

Максим: (підскакує з місця, настрої миттєво змінюється) Ходімо! І знаєш, Олю... після школи я сам ту каструлю з-під вівсянки помию. Чесне слово!

Четверта сторінка «ТВОРЧА МАЙСТЕРНЯ « ЗОЛОТІ РУКИ»»

Майстер – клас від батьків.

Давнє народне ремесло – лозоплетіння та виготовлення ляльки-мотанки. Діти разом з батьками виготовляють ангелочків, які стануть їхнім оберегом.

Ігрова перерва «Говори правду»

Тато чи мама стоять із дитиною спинами одне до одного. На запитання дитина відповідає кивком голови, а хтось із батьків – уголос.

- Чи любить ваша дитина манну кашу?
- Чи миє посуд тато?
- Чи проголоє дитина уроки без поважної причини?
- Чи допомагає дома по господарству?
- Чи складає свої речі на місце?
- Чи повертається пізно з вечірньої прогулянки?
- Чи робить уроки?

П'ята сторінка ЗОРЯНИЙ ЧАС РОЗВИТКУ ТАЛАНТІВ

Учні та батьки показують підготовлені художні номери.

Дівчатка вітають батьків.

Хлопці вітають мам .

Шоста сторінка «СЕРДЕЧНА РОЗМОВА «ВСЕ ПОЧИНАЄТЬСЯ З ЛЮБОВІ»

- (Учитель веде бесіду, батьки дають відповіді за бажанням.)
- Де вперше зустріли майбутню дружину, чоловіка?
- Чому саме на неї (нього) звернули увагу?
- Коли відбулося весілля?
- Коли народилися дітки?
- На честь кого їх так назвали?
- Ким би хотіли бачити своїх дітей у майбутньому?
- Як підсумок заходу, я хочу запропонувати вам написати кілька слів любові до мами, тата чи дітей

(Через кілька хвилин зачитуються написані побажання)

Дуже хочеться, щоб ви розуміли своїх батьків, любили їх. Бо по – справжньому любити їх – означає приносити в дім мир і спокій, не завдавати батькам болю, образи, прикрощів. Найбільше щастя для мами й тата – ваше щастя. Народна мудрість говорить «Три нещастя є в людини: смерть, старість і лихі діти». Старість – невідворотна, смерть – невловима, перед цими нещастями ніхто не може зачинити двері свого дому. А від лихих дітей можна дім зберегти. І залежить це не тільки від батьків, а й нас самих.

Бути хорошими дітьми означає не допустити, щоб життя батька й матері було отруєне вашими поганими вчинками. Умійте бути добрими в думках, у почуттях, у діях. Бережіть здоров'я ваших батьків. Пам'ятайте, що ранню старість і хворобу батькам приносять не тільки праця, втома, а й сердечні хвилювання, переживання, тривого, прикрощі. Найбільше вражає батьків дитяча невдячність, байдужість сина та дочки.

Діти читають батькам слова вдячності:

Дівчинка.

*Мої рідненькі, вам земний уклін
За ваші пильні і ласкаві очі,
За той казковий і неповторний часу плин,
За ті недоспані в турботах ночі*

Хлопчик.

*Ми любимо вас
Ми вам бажаємо здоров'ячка багато.*

Дівчинка.

*Ми хочемо, щоб завжди ви раділи
І щоб в житті ніколи не хворіли.*

Хлопчик.

*Хоч часто ми буваємо нечемні,
І дуже ви хвилюєтесь за нас,
Але у серці знаємо, напевно:
Ми більше радуємо нас*

Хлопчик.

*Спасибі вам
За теплоту й любов родинну.*

Дівчинка.

*За дружбу й спокій у сім'ї
І за турботу щогодинну.*

Дівчинка.

*За вашу відданість святу
Своїм дорослим дітям,
За людяність і доброту, -
Всі. Ми вдячні вам за все на світі!*

Дівчинка.

*Вклоняємось низенько до землі
Усім батькам, які прийшли до нас на свято.
Прийміть уклін, шановні, дорогі
Бо ви - найкращі на землі.*

Хлопчик.

*Бажаємо вам не бачить бід,
Не знати й крапельки нещастя,
Щоб вистачило на сто літ,
Здоров'я, радості і щастя*

Дівчинка.

*Хай Бог охороняє вас від злого,
Хай світить сонце і колосяться жита,
Щоб були ви щасливі й здорові
На многії і благії літа.*

Вчитель.

Бажаю всім вам щастя, здоров'я, злагоди у родині! Хай будуть ваші сім'ї міцнішими, а душі зрячими. Хай поряд з матір'ю завжди йтиме батько! Хай кожна дитина, матиме два крила. Не задля того щоб літати, а щоб впевнено ходити по землі.

Тож бережіть один одного, будьте опорою і надією.

Бажаю вам всім любові від батьків, поваги від дітей, а щастя й здоров'я від Бога!

*Нехай любов, і щастя, й доброта
Наповнюють життя все до краплини.
А серце щире й думка молода
Відлуння знайдуть в люблячій родині.
Життя хай квітне як вишневий сад
І кожен день усміхнено радіє.*

*Хай доля подарує зорепад
Здоров'я, миру, успіхів, надії.*

А зараз ми просимо всіх до нашого родинного столу, що символізує сімейний добробут, взаємну любов та злагоду.

Лунає пісня «Родина»

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Багринець В.Л. Початок нашого родоводу. Дзвін. 1992. № 1-2. С. 6-9.
2. Виховуємо громадянина України. Тернопіль: Астон, 2002. 191с.
3. Лялькова Хата. Ірина Утяніна URL: <https://www.facebook.com/utyanyina.ira> (дата звернення: 28.11.2024).
4. Майстерні старого міста. Соломкарка, майстриня Ніла Салаутіна. URL: <https://images.app.goo.gl/fS65Xs6GZXoqueRp8> (дата звернення: 19.11.2024).
5. Нові години спілкування 9-11 класи. Харків: Основа, 2017. :111с.
6. Яценко Т.О. Історичне коріння українського народного виховання. Українська література в загальноосвітній школі. 2001. № 3. С.148-155.
7. Яценко Т.О. Родинне виховання на засадах народної педагогіки. Педагогіка і психологія. 1997. № 2. С.88-94.